هُوالأبهی-اللّهمّ یا الهی انّ هذا عبدک المبتهل الیک...

عبدالبهاء

اصلی فارسی

هُوالأبهی

اللّهمّ یا الهی انّ هذا عبدک المبتهل الیک المتضرّع بباب احدیّتک الثّابت الرّاسخ علی عهدک و میثاقک الناطق بثنائک المتذکّر بذکرک المنجذب الیک المشتعل بنار محبّتک اللّهمّ ایّده و شیّده بقوّتک و قدرتک و اجعله آیة ملکوتک الأبهی حتّی یثبّت الضّعفآء علی عهدک و میثاقک یا ربّ السّلطنة العظمی و یشوّق الکَسْلی علی القیام علی امرک یا ذا القوّة القاهرة علی الاشیاء و یبرء کلّ اکمه بنور العرفان و یشفی کلّ مریض بروح الایقان و ینطق کلّ صامت بابدع البیان و احسن تبیان ایربّ اجعله آیتک الکبری و مطلع موهبتک العظمی و مظهر آثار رحمتک الّتی سبقت الاشیاء یا مالک الآخرة و الاولی و بارک له فی جمیع الامور انّک انت المقتدر الغفور. ای ثابت بر میثاق، بر خدمت حقّ چنان قیام نما که کلّ من علی الارض را عاجز یابی و در ساحت جمال قدم روحی لاحبّائه الفدا چنان فانی باش که خود را محو و لاشیء بینی و چون باین مقام بلند اعلی رسی بقوّتی از ملکوت ابهی جنود نقض را هباء منبثّا کنی و سپاه شبهات را بصولتی در هم شکنی و لشکر اوهام را بحمله ئی پریشان نمائی و ذلک بقوّة ربّک الرّحمن الرّحیم ع ع

دع الضّعفآء فی حفرة الارتیاب و اترک الاصمّ مختوم السّمع بغضب من الله و ذر الاکمه مغشیّ البصر بغشاوة الاحتجاب و توجّه الی ربّ الارباب بقلب خاضع و هیکل خاشع و وجه ساطع و بُشْر لامع و روح مستبشر تالله الحقّ حینئذ تستغرق فی بحار الرّحمة و تسترزق من مائدة النّعمة و تذوق حلاوة الموهبة و تنتشأ من صهباء فضل ربّک العلیّ الکریم الیوم ساقی میثاق نیّر آفاق تجلّی رحمانیّت از ملکوت غیب جبروت ابهی میفرماید و کأس عطا می بخشد هنیئاً للشّاربین و البهاء علیک ع ع